

1859. Януарія 11-го се венчахъ (правихме свадба) и на свадба-та ми бѣха дошле отъ Ловечъ Коста п. Васильовъ съ стопанка-та си и съ Майка си, Влади Ивановъ хаджи съ стопанка-та си, учителъ Манолъ съ брата си Такія, и Беню уйчовъ. Въ туй време бѣше дошелъ Митрополитатъ отъ Търново Григорія, който бѣше дошелъ на мѣсто Митрополита Неофита, когото разпѣдиха съ зоръ отъ Търновъ. И тѣй Григорія като се случи на свадба-та ми венчама съ голѣмъ обрядъ, облеченъ въ одежди-тѣ си ни заведе до дома. Тогава бѣше дошелъ и Ловчанскія Владика Българинъ Иларіонъ въ Севліево, който на свадба-та ми въ Вторникъ вечеръ на угощеніе. 1859. Маія 3-го. Направихъ на ученицы-тѣ пръвъ пѣтъ изпитаніе и беше дошелъ Тодоръ Бурмовъ учителъ Габровски да изпитва ученицы-тѣ. Следъ изпитаніе то ходихъ съ ступанка-та си въ Ловечъ на госте.

1860. На „октомврія 19„ родими се първо дѣте Марійка, въ понедѣльникъ вечертъ около 2. часа на Святого Іоана Рилскаго. На 1860. Февруарія писахъ за Духовника Пахомія статія укорителна: защото той бѣше писалъ за насъ и за господари-тѣ. И тѣй ката дойде вѣстникатъ съ браха се негови-тѣ приверженцы да ме изпждатъ отъ училище-то, но неможеха да сполучатъ. И отъ тогава се породи на врѣхъ менъ завистъ. 1860. година. На Маія 11. пръвъ пѣтъ направихъ да се празнува денѣтъ на Святій-тѣ Кирила и Методія, дето стана торжественно. Въ това време се отрекоха Българи-тѣ отъ Цареградска-та Гръцка Патриаршія. Въ туй време и Русія бѣше дошла на рѣка Прутъ съ 100000. война, да иска освобожденіе-то на Българе-тѣ, за която причина бѣше изпроводилъ Султанатъ Великіятъ Везиръ на Румелия, за да изпита страданія-та Български, дѣто му принасяха отъ секи градъ жялби по побужденіе-то на Цареградски-тѣ Българе.

Въ това време бѣха начнали въ Севліево да вадятъ пашкули-тѣ на семе: защото бѣха надошле отъ Италія да го зематъ и по първа-та година бѣше излѣзло на цѣна до 1500—2000 гроша ока-та (Бѣха излѣзли на цѣна пашкули-тѣ за 40 гроша ока-та), зато тая година секи си извади пашкули-тѣ на семе даже и азъ имахъ 12. оки пашкули, и ги извадихъ на семе, но неможахъ да го продамъ; защото падна отъ цѣна и си остана, та го фѣрлихъ.

На 2. Іулія ме викаха господаритѣ у Спиридонови, дѣто тамр вадяха бубено семе, за да имъ четж Вѣстници-тѣ, и тамъ намѣри време Н. С. да се кара съ менъ, понеже бѣше ми враждебникъ, по причина на Духовникова-та статія: защото той бѣше пріятель на Д. Пахомія. Но пакъ нищо не може да стори: защото не му уйдисваха на уматъ.

Іулія 8. Только бехъ притесненъ за пари, щото ми сж отщя и святжтъ: защото нѣмаме въ кѣщи нито една окж брашно, и въ кесіята си нѣмахъ нито еднж пара, смаяхсе